

Но, падне ли в житата вечер
и пръсне полски аромат,
те дигат сърпове на рамо
и тръгват сред покой и хлад.

И виждат в пътя си далечен,
от изток пурпурни искри
на нови дни да им разтварят
огромни слънчеви врати.

24